

Titel: Værneting og Forening af Straffesager.

Citation: "Værneting og Forening af Straffesager.", i *1913/1914: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e18386.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Værneting og Forening af Straffesager.

§ 694.

Enkeltstaaende Retshandlinger foretages i Reglen ved Undersøgelsesretten (§ 686) i den Retskreds, hvor den Person, som skal afhøres, bor eller opholder sig eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 695.

Forundersøgelse kan begæres enten i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er begaaet, eller hvor Sigtede er paagreben, eller hvor han bor eller opholder sig, eller hvor Oplysninger i Sagen antages bedst at kunne tilvejebringes.

§ 696.

Domsforhandling skal med Hensyn til alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser i Reglen foregaa ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretagen. Udkræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Værneting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgøre flere i forskellige Retskredse foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Værneting efter foranstaaende Regler, tilsammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retskredse, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retskredse en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgning ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 697.

Som Gerningsstedets Værneting ved Forbrydelser, der begaas udenfor Kongerigets Søterritorium om Bord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at losse eller lade.

§ 698.

Ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede bor eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse

opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kunne forfølges:

1) de under de danske Domstoles Paakendelse hørende Forbrydelser, som be- gaas udenfor Kongerigets Grænser,

2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 721), uden Hensyn til, om de paatales af ham eller andre,

3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge Anvendelse af § 696.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det paagældende Lands Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i København, for saa vidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 699.

I de i § 698 ommeldte Tilfælde kan Sagen ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede er bleven paagreben.

§ 700.

Forbrydelser, hvis Paatale efter § 705 sker under een Sag, forfølges under eet ved en Ret, som er Værneting for den Forbrydelse, der nærmest har givet Anledning til Forfølgningen. Hører nogen af de begaaede Forbrydelser for Underret, medens en eller flere andre hører under Landsrettens Paakendelse, træder med Hensyn til Doms- forhandling i Underrettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 701.

Sag om Oprejsning for uforskyldt Anholdelse (§ 687 f) forfølges ved Retten i den Retskreds, hvor Anholdelsen har fundet Sted. — Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel forfølges, dersom den skal behandles ved Underret (§ 687 g), ved den Underret, for hvilken Forundersøgelsen af Sagen er foretaget, eller i Mangel af en saadan, ved den Underret, som har besluttet Fængslingen, og, hvis den skal behand- les ved Landsret, ved den Landsret, under hvilken nævnte Underret hører. — Sag om Erstatning for uforskyldt Udstaaelse af Straf forfølges, naar den skal afgøres ved Underret, ved den Underret, som har dømt i Sagen, eller, hvis Dommen er afsagt af Landsret, ved den Underret, for hvilken Forundersøgelsen i Sagen er foretaget, eller i Mangel af en saadan, ved den Underret, i hvis Retskreds den uskyldig straffede bor eller opholder sig, og, hvis Sagen skal afgøres ved Landsret, ved den Landsret, som har dømt i den, eller under hvilken den Underret hører, som har afsagt Dommen (jfr. dog § 960, 2det Stykke). Dersom den paagældende Forbrydelse har været paataalt ved Sø- og Handelsretten i København eller udenfor København ved en Underret i Medfør af § 18, komme foranstaaende Bestemmelser til Anvendelse med de fornødne Lem- pelse, saaledes at Sagen bliver at anlægge ved vedkommende Landsret eller ved den almindelige Underret i Retskredsen.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28. Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse har sit Sæde, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Be- styrelsens Medlemmer bor.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3. Januar 1851 § 14, jvf. § 15, omhandlede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt,

Paa Sager, hvorunder Paastand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 684 omhandlede Følger, finde Reglerne i §§ 696—699 tilsvarende Anvendelse.

§ 702.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, saa længe Domsforhandling endnu ikke er begyndt, paa Begæring, naar særegne Grunde findes at tale derfor, besluttes af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, henholdsvis Sø- og Handelsretten og en Underret i Østre Landsretskreds, og i andre Tilfælde af Højesteret (§ 223).

Sager, der skulle forhandles for Nævningeret, kunne af Sigtede begæres foretagne paa det Sted, hvor Landsretten har sit Hovedsæde — eller undtagelsesvis for den først forestaaende Nævningeret i Landsretskredsen — naar Varetægtsfængslet derved efter Landsrettens Skøn vil blive væsentlig afkortet, uden at Bekostningen for det offentlige vil blive forhøjet i nogen uforholdsmæssig Grad.

§ 703.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning overflyttes til en anden Ret, som efter foranstaaende Regler er lovligt Værneting, naar dette paa Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skønnes hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret (§ 223). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret nægtes, kan paakæres.

§ 704.

Naar Sigtede møder, prøver Retten ikke af egen Drift, om Sagen er indbragt for rette Værneting. Indsigelse er udelukket, naar Sigtede, førend Domsforhandlingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller enkeltstaaende Retshandlinger udenfor Domsforhandlingen ikke ere foregaaede ved rette Værneting, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgørelser af et Værnetingsspørgsmaal, kan det af Paatalemyndigheden indbringes til Afgørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret. Herved finde i øvrigt Reglerne i Kapitlerne 82—85 Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgørelse.

§ 705.

Skal Forfølgning, enten ved Undersøgelsesret eller ved den dømmende Ret, samtidig finde Sted mod samme Sigtede for flere Forbrydelser eller mod flere Sigtede som delagtige i een Forbrydelse, bør dette ske under een Sag, for saa vidt saadant /> lader sig gøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed. Forbrydelser af den i § 687 litra d. nævnte Art kunne kun forenes med andre Forbrydelser af samme Art,

§ 706.

Retten kan paa Begæring eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager, som ere forenede i Henhold til § 705. Det beror paa Retten, om de Sager, som kun paa Grund af Foreningen forfølges for den, efter Adskillelsen fremdeles skulle behandles ved den eller ikke; samme Regel gælder, naar Foreningen ophører af anden Grund, saasom Frafald af Forfølgning.

§ 707.

Retten kan med Hensyn til flere selvstændige Sager, der samtidig henstaa for Undersøgelsesretten eller samtidig for den dømmende Ret, beslutte, at de skulle forbindes til een Sag, dog, naar Søgsmålene ikke staa i det i § 705 forudsatte Forhold til hinanden, kun, naar ingen af Parterne gør Indsigelse derimod. Herved finder Reglen i § 705, sidste Punktum, tilsvarende Anvendelse.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne henstaa, eller, hvis Spørgsmaal er om Forening af Sager, som ere tingfæstede dels ved Landsretten, dels ved en under den hørende Underret, af Landsretten. Forfølges Sagerne ellers for forskellige Retter, og der ikke er Enighed, afgøres Spørgsmaalet af vedkommende overordnede Ret (§ 223).

§ 708.

Retten kan omgøre Beslutninger, som den har truffet i Medfør af §§ 706 og 707; dog kan en Sags Overgang til en anden Ret kun besluttes overenstemmende med Forskrifterne i § 707, 2det Stykke.

§ 709.

Retterne ere beføjede til i en fremmed Retskreds, uden Mellekomst af Retten i denne, at lade foretage Forkyndelser samt at lade udføre Anholdelsesbeslutninger, Fængslingskendelser og Befalinger om ved Tvang at fremstille Vidner eller Syns- eller Skøns mænd for Retten. Naar det i øvrigt til Undersøgelsens Fremme findes hensigtsmæssigt, kan Retten foretage Embedshandlinger i en fremmed Retskreds med Samtykke af Retten i denne eller af højere Ret, og i paatrængende Tilfælde uden saadant Samtykke. Fornøden Meddelelse skal snarest muligt ske til Retten i den paagældende Kreds.